

אבא לייבוש / אורי קוצר

דברים בהלוויה

שוב, כמו לאימא שנפטרה לפני יותר משלוש שנים, אני קורא לך אבא רק לקראת מותך. מה לעשות, לא הצלחתי להתרגל.

לא הספקתי להיפרד ממך ביומך האחרון, למרות שליוויתי אותך מאוד צמוד במשך כל התקופה האחרונה. אני נפרד ממך היום ומבטיח לזכור כמעט שבעים שנה שונות מימך האחרונים.

הזיכרונות הראשונים שלי איתך הם דווקא מרפת א'. אתה חולב ערב בידיים בקצב מכונה שכל כך איפיין אותך, ואני עומד ומביט החוצה לעבר ג'וערה, ובוהן בסקרנות את זוגות עיני התנים הנוצצות, שבחוצפתם העזו להתקרב עד כדי מטרים בודדים. הזהרת אותי להישמר, כי ייתכן שהם חולים בכלבת.

אני זוכר את ההשכבות הידועות בבית הילדים שאתה —

או בדיוק מגיע מעבודה ברפת או מיד יוצא לחליבה. יותר מעשרים שנה היית רפתן חרוץ ומסור ואיש לא יכול היה להתחרות בקצב שלך.

בהמלצתי, עברת לעבוד באלתם, (תעשיית אביזרי חשמל של אז...), בתנאי שזה "לניסיון בלבד", ומקומך ברפת מובטח, אם תרצה לשוב.

לא שבת ולא רצית לשוב. לא עברו ימים רבים והכרזת שאינך מבין איך כל כך הרבה שנים לא העזת לנסות מקום עבודה אחר, וכמה טוב לך באלתם.

מהר מאוד הפכת להיות עובד יצור חרוץ וזריז. הפעלת במיומנות רבה מכונות מורכבות. כמה התגאיתי בכך שאתה המפעיל המיומן ביותר של מכונות שאני תכננתי ובניתי - כמוכן לא לבד. מכס אבא ואימא למדנו את החריצות והמסירות בכל עיסוקינו בעבר וכיום.

נשאת את אימא לאישה לאחר שאפרים בעלה נרצח מהמארב ברמת השניים. אימצת את אפרים, בנה של אימא, לבן ואחריו נולדנו - אני, נחמה ויואב.

בניתם משפחה יפה ומלוכדת, שהלכה והתרחבה עם השנים, ומונה היום קרוב לחמישים בנים, נכדים, נינים, בני ובנות זוג - שבט של ממש.

כל השבט הזה ליווה וחיבק אותך, אבא, בימך הקשים והעצובים - באהבה גדולה.

הגעת לגיל מופלג - כמעט מאה. אני יודע שרצית לחצות את גיל מאה, וכאשר זיכרוןך בגד בך, ביקשת שנכתוב בגדול ליד מיטתך את תאריך יום הולדתך המאה.. כמעט הגעת.

עד לפני חודשיים-שלושה רקדת כל קבלת שבת בבית הדר עם עובדות הבית - עם הלן ארבל, מרים רום, עם מילן נכדתך - ולא היה מאושר ממך. זכית למחיאות כפיים סוערות, הרגשת שאתה יכול וזה נתן לך המון כוח.

ביתכם שימש לנכדים ולנינים מרכז מפגשים חם ומכבד, ותמיד הם באו אליכם בשמחה, עם נשיקות וחיבוקים. אבא, הפכת להיות האבן השואבת של כל המשפחה, וסביבך התגבשה המשפחה עוד יותר.

נזכור אותך אבא, ואותך אימא כהורים טובים, אוהבים ומסורים. כאלה הייתם וכך נזכור אתכם.

אורי

נוח בשלום.

מילה מיוחדת לכל צוות בית הדר:

משפחתנו קשורה שלא מרצוננו לבית המופלא הזה כבר מספר שנים. רק מי שמלווה את עבודת הצוות הזה מקרוב יכול להבין איזו עבודה נעשית בו. ברצוני להודות לכל הצוות על הטיפול המסור החם שזכו לו שני הורינו, בעיקר אבא, שבחודשים האחרונים היה כל כך זקוק למסירות ולחום שלכם. המון תודות ותחזקנה ידיכם.